

תת"ע 7483/01/18 - מדינת ישראל נגד אברהם שלמה וייג אביב

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 7483-01-18 מדינת ישראל נ' וייג אביב
בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אברהם שלמה וייג אביב

הנאשם

הכרעת דין

1. נסיבות המקרה:

העבירה המיוחסת לנאשם בכתב האישום היא כי בתאריך 19/10/17 בשעה 08:40 בכביש 79 שעה שנהג את רכבו בדרך עירונית בכביש בו המהירות המירבית המותרת הינה 90 קמ"ש, נהג במהירות של 123 קמ"ש-עבירה בניגוד **לתקנה 54(א)(1), לקנות התעבורה תשכ"א 1961**. האמצעי בו נמדדה מהירות נסיעתו של הנאשם, אליבא דגירסת התביעה, הינו מכשיר מד מהירות לייזר (להלן: ב"ממל"ז") מסוג LTI 20-20, אשר הופעל ע"י רס"ל עלי שאדי.

2. דין והכרעה:

לאור ההלכה הפסוקה (ע"פ 5345/90 בראונשטיין נ' מ"י, פ"י מ"ו (5)40), כאשר מבקשת התביעה לבסס את ראיותיה להוכחת מהירות נהיגתו של הנאשם על התוצאה שנתקבלה באמצעות ממל"ז - עליה לעמוד בנטל ההוכחה בשלושה תחומים כדלקמן:

- א. על התביעה להוכיח כי הממל"ז הופעל על ידי שוטר מוסמך ומיומן.
- ב. על התביעה להוכיח כי הממל"ז פעל באופן תקין בשעת המדידה.
- ג. על התביעה להוכיח כי הממל"ז הופעל כראוי בקטע כביש מתאים ובתנאים שבהם לא מתעורר כל ספק סביר, שמא התוצאה שנתקבלה בצג הממל"ז לא משקפת נכונה את מהירות נהיגתו של הנאשם.

לשאלה האם עמדה התביעה בנטל השכנוע כנדרש במשפט פלילי ביחס לשלושת התחומים האמורים, התחומים יידונו אחד לאחד.

תנאי א' - הפעלת הממל"ז ע"י שוטר מוסמך ומיומן:

אשר להוכחה בדבר הכשרתו, הסמכתו ומיומנותו של מפעיל הממל"ז, הוא עד התביעה מס' 1 רס"ל עלי שאדי. שוכנעתי מעל לכל ספק סביר, שעד התביעה, פעל שעה שהפעיל את הממל"ז ומדד את מהירות נסיעתו של הנאשם בהיותו מוכשר, מוסמך ומיומן למלאכה זו. עד התביעה העיד בפני באומרו, כי הוא משרת בימת"א גליל והוסמך להפעיל ממל"ז בשנת 2012 ועושה זאת בתדירות של פעם-פעמיים בשבוע.

תנאי ב' - תקינות הממל"ז בשעת המדידה:

אשר להוכחה בדבר היותו של הממל"ז עובר לשעת הפעלתו ומדידת מהירות נסיעתו של הנאשם תקין, שוכנעתי מעל לכל ספק סביר, שהממל"ז היה תקין בשעת ההפעלה, וזאת מן הטעמים הבאים:

ראשית, עד התביעה, רשם במסמך המצורף את הבדיקות שביצע, הן לפני המשמרת והן בסיומה ומצא כי המכשיר תקין (בדיקה עצמית, בדיקת תצוגה, בדיקת תיאום כוונות ובדיקת מרחק קבוע/מהירות אפס).

שנית, העד פירט את הבדיקות אחת לאחת: בדיקה עצמית, בדיקת תצוגה תקינה, בדיקת תיאום ובדיקת כיוול.

אשר על כן, הוכח לשביעות רצוני כי המכשיר היה תקין בעת הפעלתו.

תנאי ג' - הממל"ז הופעל כראוי בקטע כביש מתאים ובתנאים שבהם לא מתעורר כל ספק סביר באשר למהירות בה נסע הנהג:

גם בענין זה, שוכנעתי מעל לכל ספק סביר כי המכשיר הופעל גם בתנאי השטח המבטיחים כי המכשיר מדווח את המהירות הנכונה וללא שיבושים.

בדו"ח ת/1 רשם עד התביעה כדלקמן:

"בהיותי מפעיל ממל"ז על כביש 79 יציאה מזרחית שפרעם לכיוון מערב במקטע כביש שיש בו שני נתיבים באותו כיוון נסיעה עם שטח הפרדה בנוי שהמהירות המותרת 90 וקטע אכיפה ישר ורחב. כיוונתי את המכשיר לתוך הרכב הנ"ל...שהנקודה האדומה במרכז הרכב לכיוון לוחית הרישוי בחזית ונתפס במהירות של 128 קמ"ש לפני ההפחתה. לציין שלא היה שום הפרעה או רכב בקרבתו ובזמן ההפעלה. הראות טובה...שמש ללא הפרעה..."

בנוסף, רשם עד התביעה כי לצורך אמינות ההפעלה הקפיד על הדברים הבאים:

- א. היה קו ראייה נקי מהפרעות פיזיות בין המכשיר לבין רכב המטרה.
- ב. ההפעלה נעשתה כלפי רכב המטרה, שכל חלקיו הניתנים להראות גלויים לעיני המפעיל.
- ג. מרגע זיהוי רכב המטרה, נקודת הכיוון האדומה הייתה מכוונת לאזור מרכז רכב המטרה, עד לקבלת צליל אישור מדידה.
- ד. במהלך כל המדידה, נקודת הכיוון האדומה כוונה לאזור מרכז רכב המטרה.
- ה. היה קשר עין רצוף בין המפעיל/האתר ורכב המטרה עד לעצירתו.
- ו. טווח גילוי רכב המטרה היה: 260.1 מטר.
- ז. רכב המטרה היה בנתיב שמאל מתוך שני נתיבים כאשר הוא בתנועה.
- ח. בשעת הפעלת הממל"ז לא ירד גשם, שלג ולא היה ערפל.

גירסת הנאשם:

מטעם הנאשם העיד הנאשם בעצמו.

תגובתו הראשונית של הנאשם כמופיע בהודעת הקנס היתה: **"אין לי מה להגיד. לא שמתי לב למהירות"**.

בעדותו בפניי, טען הנאשם כי בזמן שנסע בנתיב השמאלי, היה עוד רכב בנתיב הימני שנסע מהר יותר ממנו ובמקביל אליו ואך אינו יודע איך הלייזר צילם בצורה כזו ברורה. בנוסף, טען כי לא הבחין מהי מהירותו בזמן הנסיעה אך למיטב זכרונו לא עבר את ה-105 קמ"ש, וכי השוטר לא הראה לו על הצג מהי המהירות בה הוא נתפס נוהג.

התרשמתי כאמור, כי השוטר שהינו מפעיל מוסמך יודע את מלאכתו, ומיומן בהפעלת המכשיר כך שתוצאת המדידה שהופיעה על צד המכשיר אכן שיקפה את מהירות נסיעתו של הנאשם בלבד ולא של רכב אחר. כעולה ממסמכי המאשימה, כיוון השוטר עם הנקודה אדומה במרכז רכבו של הנאשם בלבד לכיוון לוחית הרישוי וציין זאת בבירור.

כמו כן, ובניגוד לטענת הנאשם, השוטר תיעד בהודעתו כי בזמן ההפעלה לא היה רכב נוסף בקרבת רכבו של

הנאשם.

יתרה מכך, השוטר סימן במסמך שצורף כי נתוני המדידה הוצגו בפני הנהג, זאת חרף טענת הנאשם כי הנתון הנ"ל כלל לא הוצג בפניו.

ככלל, בשורה ארוכה של פסקי דין קבעו בתי המשפט כי אמינותו של ממל"ז אינה מוטלת עוד בספק וכי קמה לה חזקה שבעובדה באשר לאמינות ממצאיו (ע"פ ת"א 71382/00 מ"י נ' לוי).

לאור ההלכה המחייבת היום, היה על הנאשם בתיק זה, אם רצה בכך, הנטל להוכיח ולעורר ספק באמצעות ראיות קבילות, כי הממל"ז אינו אמין ואין ביכולתו לספק תוצאות מדויקות. משלא הביא הנאשם ראיות לסתור את החזקה, אני דוחה את טענתו לעניין אמינות הממל"ז.

3. סיכום של דבר:

שוכנעתי מעל לכל ספק סביר, כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום ולפיכך, הנני מוצא אותו אשם בביצועה.

המזכירות תשלח העתק מהכרעת הדין לצדדים.

קובע לטיעונים לעונש ליום 22.09.19, שעה 12:00

הנאשם יהי פטור מהתייצבות אם יגיש טיעונו בכתב.

ניתנה היום, י"ד סיוון תשע"ט, 17 יוני 2019, בהעדר הצדדים